

2) Dispozițiile coroborate ale articolelor 1 și 2 din Directiva 2000/78 se opun unei reglementări precum cea în cauză în acțiunea principală, în temeiul căreia, după decesul partenerului de viață, partenerul supraviețuitor nu dobândește o pensie de urmaș echivalentă celei acordate unui soț supraviețuitor, cu toate că, în dreptul național, uniunea consensuală ar plasa persoanele de același sex într-o situație asemănătoare cu aceea a soților în ceea ce privește pensia de urmaș menționată. Instanței de trimitere îi revine sarcina de a verifica dacă un partener de viață supraviețuitor se află într-o situație asemănătoare cu aceea a unui soț beneficiar al pensiei de urmaș prevăzute de sistemul de asigurare profesională administrat de *Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen*.

(¹) JO C 224, 16.9.2006.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Köln — Germania) — 01051 Telecom GmbH/Deutsche Telekom AG

(Cauza C-306/06) (¹)

(Directiva 2000/35/CE — Combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale — Articolul 3 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) — Întârzierea efectuării plăților — Virament bancar — Data începând cu care plata trebuie să se considere efectuată)

(2008/C 128/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Köln

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: 01051 Telecom GmbH

Pârâtă: Deutsche Telekom AG

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht Köln — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) din Directiva 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale (JO L 200, p. 35, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 226) — Posibilitatea creditorului de a solicita dobânzi de întârziere — Noțiunea „primire” de către creditor a sumei datorate — Legislație națională care consideră ca moment al efectuării plății momentul când debitorul dă ordinul de virament bancar și nu cel când este creditat contul creditorului.

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) din Directiva 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale trebuie interpretat în sensul că impune, pentru ca o plată prin virament bancar să evite sau să pună capăt aplicării dobânzilor de întârziere, ca la scadență suma datorată să fie înregistrată în contul creditorului.

(¹) JO C 249, 14.10.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de House of Lords — Regatul Unit) — Marks & Spencer plc/Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

(Cauza C-309/06) (¹)

(Fiscalitate — A șasea directivă TVA — Scutire cu rambursarea taxelor plătite în etapa anterioară — Taxare greșită cu cota standard — Drept la cota zero — Drept la rambursare — Efect direct — Principiile generale ale dreptului comunitar — Îmbogățire fără justă cauză)

(2008/C 128/11)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

House of Lords

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Marks & Spencer plc

Pârâți: Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — House of Lords — Interpretarea articolului 28 alineatul (2) litera (a) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Existența unui drept comunitar susceptibil de a fi invocat de către un furnizor al unui produs („teacakes”) pentru

care legislația națională menține o scutire cu rambursarea taxei plătite — TVA plătit fără a fi datorat din cauza unei interpretări eronate a reglementării naționale de către autoritățile competente — Aplicarea principiilor generale ale dreptului comunitar, inclusiv a principiului neutralității fiscale — Posibilitatea pentru un particular de a invoca aceste principii generale pentru a recupera sumele percepute în mod eronat

Dispozitivul

- 1) Atunci când un stat membru a menținut în legislația sa națională, în temeiul articolului 28 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, atât înainte, cât și după modificările aduse acestei dispoziții prin Directiva 92/77/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992, o scutire cu rambursarea taxelor plătite în etapa anterioară pentru anumite livrări sau prestări determinate, un operator economic care efectuează astfel de livrări sau de prestări nu se poate prevala de niciun drept întemeiat pe dreptul comunitar și care poate fi invocat direct pentru ca aceste livrări sau aceste prestări să fie supuse unei taxe pe valoarea adăugată cu cota zero.
- 2) Atunci când un stat membru a menținut în legislația sa națională, în temeiul articolului 28 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388, atât înainte, cât și după modificările aduse acestei dispoziții prin Directiva 92/77, o scutire cu rambursarea taxelor plătite în etapa anterioară pentru anumite livrări sau prestări determinate, dar a interpretat legislația sa națională în mod eronat, astfel încât anumite livrări sau prestări care ar fi trebuit să beneficieze de scutire cu rambursarea taxelor plătite în etapa anterioară, potrivit legii naționale, au fost taxate cu cota standard, principiile generale ale dreptului comunitar, inclusiv cel al neutralității fiscale, se aplică astfel încât conferă operatorului economic care a efectuat aceste livrări sau prestări un drept la recuperarea sumelor care i-au fost solicitate din greșeală cu privire la aceleași livrări sau prestări.
- 3) Deși principiile egalității de tratament și neutralității fiscale se aplică din principiu unei cauze precum cea din acțiunea principală, simplul fapt că un refuz de rambursare ar fi fost întemeiat pe îmbogățirea fără justă cauză a persoanei impozabile în cauză nu constituie o încălcare a acestor principii. În schimb, principiul neutralității fiscale se opune ca noțiunea de îmbogățire fără justă cauză să fie opusă numai unor persoane impozabile precum „payment traders” (persoane impozabile pentru care, în cadrul unui exercițiu financiar determinat, taxa aferentă ieșirilor depășește taxa aferentă intrărilor), și nu unor persoane impozabile precum „repayment traders” (persoane impozabile a căror situație este inversă celei precedente), în măsura în care aceste persoane impozabile au comercializat mărfuri similare. Este de competența instanței de trimitere să verifice dacă aceasta este situația în prezenta cauză. În plus, principiul general al egalității de tratament, a cărui încălcare poate fi caracterizată, în materie fiscală, prin discriminări care afectează operatorii economici care nu sunt în mod necesar concurenți, dar care se găsesc totuși într-o situație comparabilă în alte privințe, se opune unei discriminări între „payment traders” și „repayment traders”, care nu este justificată în mod obiectiv.

- 4) Răspunsul la a treia întrebare nu este afectat de dovada inexistenței unei pierderi financiare sau a unui dezavantaj financiar suferit de operatorul economic căruia i s-a refuzat rambursarea taxei pe valoarea adăugată percepute fără a fi datorată.
- 5) Este de competența instanței de trimitere să deducă ea însăși eventualele consecințe pentru trecut ale încălcării principiului egalității, menționate la punctul 3) din dispozitivul prezentei hotărâri, potrivit normelor privind efectele în timp ale dreptului național aplicabil în acțiunea principală, cu respectarea dreptului comunitar și în special a principiului egalității de tratament, precum și a principiului în temeiul căruia aceasta trebuie să asigure că măsurile reparatorii pe care le acordă nu sunt contrare dreptului comunitar.

(¹) JO C 261, 28.10.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank Amsterdam — Țările de Jos) — K. D. Chuck/ Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Cauza C-331/06) (¹)

(Asigurare pentru limită de vârstă — Lucrător resortisant al unui stat membru — Contribuții sociale — Perioade diferite — State membre diferite — Calcularea perioadelor de asigurare — Cerere de pensionare — Reședință într-un stat terț)

(2008/C 128/12)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: K. D. Chuck

Pârât: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Rechtbank Amsterdam — Interpretarea articolului 48 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) — Asigurare pentru limită de vârstă — Calcularea perioadelor de asigurare a unui resortisant al unui stat membru care a lucrat în alte două state membre — Reședință într-un stat terț la momentul pensionării